

igre: „niks tajč“ zabavljivo vmes. „Dal bom besede obljubne nemški, laški, poljski in rusinski brati“ — tako oznani predsednik zbornici, in „prosim besede“ zadoni iz klopi za hrbtom Hohenwartovim. Glas ta prišel je od mladostenca dr. Vošnjaka, to je prav tistega poslanca, kateremu so v Štajarskem volilnem okraju glasovi Nemcev (nemškutarjev) do zmage pripomogli zoper narodno-klerikalnega nasprotnika. Vendar tudi on začne svoj debut v tej hiši z varijacijo pesmi: „niks tajč“, a vendar nemški pravi: „ich beantrage, dass die Formel auch slovenisch vorgelesen werde“. In zopet zadoni klic: „ich bitt um's Wort“, in vnovič se ga v nemškem jeziku drži potreba: „niks tajč“; Istrijan Vitezić se namreč oglasi: „ich beantrage, dass die Formel auch kroatisch vorgelesen werde“. — Od nobene strani ni ugovora, le predsednik je v vidni zadregi, al le v zadregi uljudnosti, kajti gotovo se boji koga družega spraviti v zadrego, če bi mu naložil slovensko-hrvaško preskušnjo. Pogumno vendar naposled izreče prošnjo, da bi dva — kterakoli — gospoda prevzela posel tolmačevanja. In šestero-jezično branje se vrši brez nesreče.

In tako še dalje burke uganja Dunajski „Tagblatt“, vendar očitno le kislega obraza, kajti všel mu je zdihljaj: „zakaj da bi se vsi narodi ne zedinili v „enem svobodnem jeziku“ (in Einer freiheitlichen (!) Sprache)?“ Zdihljaj „Tagblattov“ menda pri dr. Vošnjaku ne bode ostal glas vpijočega v puščavi, kajti „Tagblatt“ Dunajski in tudi drugi Dunajčanje že vedó, („haben ihn schon“) kakor figura kaže, da so dr. Vošnjaka le nemškutarji poslali v državni zbor, pa ga nalašč mladostenca imenuje. *)

Taka sramota tedaj se dozdej pač še ni zgodila nobenemu Slovencu!

Kratkočasnice.

* Neki vladar v Ameriki, kateremu so ministri vsa opravila opravljali, tako, da njemu samemu nič družega ni ostajalo kakor vladanje, se je sprehajal neko jutro pred svojo palačo. Kar se mu mnogo siromaških delavcev vrže na kolena prosečih ga: „Vladar, dela, preskrbite nam dela!“ — „Iz srca rad, dragi moji otroci — odgovori vladar — ali od kodi ga vzeti? Jaz, kakor vidite, sam nimam nikakoršnega dela.“

* Ko je Angležka kraljica Jelisavo potovala po svojih deželah, prišla je v Redgrave, kjer je učeni kancelar Bakon imel svojo hišo. Ko si je kraljica ogledala hišo, obrne se smehljaje k Bakonu in reče: „Dragi moj kancelar! ta hiša je premajhna za Vašo osobo.“ — O ne, odgovori Bakon, moja hiša je za mene dosti velika, al Vaše veličanstvo je preveliko za mojo hišo.“ „Pučki Prij.“

Mnogovrstne novice.

* Prusko posojilo naši vladi ni nobenemu lojalnemu Avstrijancu všeč. Vsak vidi, da Bismark hoče s temi milijoni Pruskih tolarjev celo Avstrijo prikleniti v Pruski tabor. Al tudi brez ozira na politične nasledke je Prusko posojilo za Avstrijsko denarstvo in kupčijstvo

*) Zato po pravici pravi dopisnik „iz slov. Gorje“ v „Slovincu“, da je „zdaj edini Herman poslanec Štajarskih Slovencev na Dunaji, drugi rodoljubi so ali propali, ali kakor Vošnjak, izdali čast domovine. Kar se je dolgo govorilo, pokazalo se je v grdi podobi; ni več „grdo sumničenje“, ampak jasna resnica: „Tesna zveza med nemčnrji in mladostenenci!“ Bog daj, da Slovenija, ki je pretrpela že mnogo ran in žalosti, prestane tudi to — najhujšo!“

zeló nevarno. Pruska vlada namreč vpeljuje na Nemškem zlati denar in v ta namen ravno zdaj kuje zlatov (cekinov) za 400 milijonov srebernih tolarjev. Na Angležkem, Francoskem, Laškem in v Švajci že imajo le veljavo zlata (Goldwährung). Po takem bi Avstrija s sreberno veljavo (Silberwährung) stala v Evropi na denarnem trgu tako samotna, kakor je dozdej stala s svojimi bankovci. In čez vse to bi pa zdaj Prusija svojo tolarsko starino z 150 milijoni goldinarjev, katere nikjer spečati ne more, rada pritirala v Avstrijo kot „velikodušno posojilo!“ prav tako, kakor je pred malo meseci tudi „velikodušno“ znižala vrednost Avstrijskih srebernih goldinarjev, vzela jim skoraj vso veljavo in jih v Avstrijo nazaj pahnila. Državni dohodki, prioritete železnic in vse obligacije, ki so dozdej v srebru donašale obresti, morajo se za vnanje države v zlatu plačati. Tako obrestno plačevanje v zlatu je pa nov udarec za naše finance, in zato se je po pravici bati, da ne bi veseli vrisk borsnih judov se za Avstrijsko državo premenil v žalosten stok.

* O novi verski sekti na Ruskem „Golos“ čudne stvari pripoveduje. Nastala je ta sekta v Porhovem, Pskowski guberniji. Ustanovil jo je Ruski menih Serafin, po katerem se tudi njegovi privrženci „Serafinovski“ imenujejo. Glavar te sekte je samo ženske v svojo versko družbo sprejemal in vsaka, katera je hotela va njo stopiti, morala si je v znamenje, da se popolnoma predstojniku podvrže, lasé ostriči. Število novih vernikov je tako naraščalo, da bi bil „preblagi“ Serafin kmalu vse ženske tistega kraja ob lase pripravil, če bi se ne bila policija oglasila. Po ostri preiskavi je našla, da je ustanovitelj nove verske družbe imel brata brivca (frizêrja), kateremu je ostrižene lase pošiljal in si tako veliko denarja prislužil. Gospod Serafin sedi zdaj v ječi in premišljuje, kako stanovitne so verske družbe, ktere se le z pozemeljskim namenom ustanovijo. „Glas“.

* Plesnjiv kruh je strupén. Nedavno najedli so se oče, mati in petletni otrok plesnjivega kruha; čeravno je kruh kolikor mogoče plesnobe očiščen bil, je vendar vse tri napadla driska in bljuvanje. Hitra zdravniška pomoč je rešila očeta in mater, otrok je umrl. — Kakor je znano, ni plesnoba drugo, kakor samo prav drobne komaj vidljive strupene gljivice (gobice).

* V Indiji je za kačjim pikom v 3 letih umrlo 25.564 ljudi.

Naši dopisi.

V Gorici 9 nov. — Mahomedani menda vérujejo, da je njihov Allah zagrnjen s 3333 plahtami. Ravno toliko bi jih jaz rad imel, da bi pokril in prihodnjim rodovom zatajil, kar se je letos na Slovenskem ob času volitev za državni zbor godilo. — Kar je, to je zdaj; odsehal bomo breznađni gledali pred Škotska vrata na Dunaj. — Odkar nisem „Novicam“ več pisal, imamo v Gorici novega „izžrebanega“ župana dr. Perinello-a. Način izvolitve njegove kaže, koliko tehta dandanašnja čast in veljava „prvega mesčana“. Bili ste namreč dve stranki v starešinstvu, katerih vsaka je imela svojega kandidata in nobena ni hotela od svojega odstopiti, tako, da je moral na zadnje žreb (loz) med njima razsoditi. Gosp. dr. Perinello-a prištevajo zmerniši liberalni stranki. Njegov nasprotnik je bil dvorni svetnik pl. Bosizio, katerega v Ljubljani tudi poznate. — Naše šole so se že vse odprle, a uredjene še niso. Veliko se govori v šolskih in nešolskih krogih o pripravljalnem razredu za srednji šoli (gimnazij in realko). Kakor se kaže, oglasé se skor vsi učenci 3. razreda